

Karen Horsens' prædiken 5. søndag efter trinitatis

Taler

Karen Horsens
Domprovst

Dato

8. juli 2007

Omstændigheder

Prædikentekst

Lukasevangeliet kapitel 5, vers 1-11

- 1 Det kan godt være, der er en del legendestof i Ny Testamente, f.eks. omkring barndomshistorierne, – det skulle da være sært andet.. Det er ikke underligt. Men helgenlegender er der absolut ingen af. Og det er virkelig højst underligt. Ny Testamente er skrevet af folk, der stod midt i en kirke, der først var ved at
- 5 blive til, en kirke der, skulle man synes, virkelig havde brug for at promovere sig, præsentere sig for verden, gøre indtryk. Det fremgår tydeligt, at menigheden mestendels bestod af fattige mennesker, kvinder, slaver eller tidligere slaver – sådan nogle ubetydeligheder og almindeligheder, som ingen bevægelse kan bygge en fornuftig fremtid på. Men der var da nogle begavede mennesker
- 10 imellem, bl.a. dem, der har skrevet evangelierne, de kan skrive, de skriver endda godt. Men det er ikke nok med, at de ikke har begreber om moderne markedsføring, for det har de begribeligvis ikke, – men de har heller ikke begreb om, eller vel snarere: de har ikke vilje til at bruge de midler til at føre deres sag frem, som var kendt allerede dengang – og som man iøvrigt hurtigt i kirkens
- 15 historie fik særdeles megen sans for: nemlig at tale stort om bevægelsens første bannerførere, at drage menneskene til sig ved at vise dem, hvilke vældige, stærke og prægtige personligheder det er, der først har fulgt Kristus.

- I dag er den kirkelige markedsføring blevet en videnskab i sig selv, den ved nok,
- 20 hvad vi har brug for, vi har brug for folk med visioner, folk med karisma. I gamle dage skulle vi bruge fromme unge mennesker, der ville være missionærer; i dag skal de alle være visionære. Og hvor præsten i dag gerne skulle være begavet med karisma, måtte han i gamle dage nøjes med at håbe på, hvad Helligånden nu dag for dag ville indgive ham. Men – det er svært at afgøre, hvor grænsen går
- 25 mellem visioner og luftkasteller, og det kan være svært at afgøre, hvornår det er Vorherre, der bliver synlig, og hvornår det bare er dem med alle visionerne, der bliver synlige. Og det kan forresten være svært at afgøre, hvor grænsen går

mellem karisma, og ganske almindelig charme.

30

Selvfølgelig skal man i kirken snakke om, hvordan både professionelle forkyndere og alle andre kristne mennesker gør deres arbejde bedst muligt, men i dag synes den megen snak om formidlingen og personlighederne meget tit at skygge aldeles for budskab, der egentlig skulle formidles.

35

Alle de diskussioner og bekymringer havde evangelisterne ikke. De fortæller ganske enkelt, hvad de har at sige: det om Jesus fra Nazareth, hvordan han levede, forkyndte, døde og opstod. Og de mennesker, der omgiver dette forløb, bliver der såvist ikke pyntet på. Math. og Markus, Lukas og Johs. skrev om Jesus sådan et sted mellem 40 og tres år efter Jesu død, det var i tider, da man huskede godt og var vant til nøjagtig genfortælling, og det er sandsynligt, at der har været en stærk overlevering om, hvad der faktisk var sket. Og så skrev de det ned. Og det er altså ikke noget, der pynter på apostlene.

40

45 Se nu bare Peter. Han er blandt os den mest populære af apostlene, han er så menneskelig, stor i fejl og stor i dyder, sådan som vi også godt kan tænke os at se os selv, rent ud sagt. Han svigter ganske vist nu og da, men er god nok, når det virkelig gælder. Sådan lidt, ligesom vi, i al beskedenhed.

50 Men det er altså ikke, hvad NT fortæller om Peter. I evangelierne er han ikke en farverig personlighed, der vel begår fejl, men står fast, når det virkelig gælder. Tværtimod. I NT svigter Peter når det virkelig gælder og misforstår, når det er mest nødvendigt at forstå.

55 Han bekender muntert i venners kreds: du er Kristus, den levende Guds søn. Men da Kristus, den levende Guds søn, som tillige er et menneske med menneskelige behov, da han føler trang til at tale med sine nærmeste venner om det, der skal ske med ham, at han skal lide og dø, hvilket han er bange for, som ethvert menneske vil være det, ja, da er der ingen hjælp at hente hos Peter: hvor
60 kan du da sige sådan noget sludder Jesus, siger Peter, det er da slet ikke sådan, det skal gå. Det skal gå dig og os allesammen strålende. Peter véd bedre end Kristus, den levende Guds søn, som han har bekendt sig til. Eller se på evangeliet i dag: Jesus prædiker for menneskemængden, og så siger han til Peter, at han skal tage ud at fiske. Havde det nu ikke været smukt og opbyggeligt, hvis Peter der
65 lige havde hørt Jesus selv prædike, hvis Peter glad og sikker i troen havde sagt: Sandeligt, Herre, alt hvad du vil. – Peter tager da af sted, men det er noget

trevent han går ind på det: ja, vi har jo slidt og slæbt hele natten uden at få noget ud af det – men siden du nu vil have det. Så går vi da i gang igen. –

70

Og da Peter senere siger: Gå bort fra mig, Herre, thi jeg er en syndig mand, så er det ikke en køn og from ydmyghed, der taler. Nej, sådan taler et menneske, der er grebet af rædsel over midt i sin egen svaghed at stå over for ham, der er Kristus, den levende Guds søn.

75

Men da Jesus siger: frygt ikke Peter, kom du bare her, for nu skal du være menneskefisker – ja, så går Peter fra båd og det hele og følger Jesus. Uden videre. – Det er jo vildt. Peter havde sin båd og sit arbejde, han var oven i købet en gift mand, det véd vi, idet Jesus i forrige kapitel i følge Lukas har helbredt Peters svigermor, – men uden videre – følger han Jesus. Bliver discipel.

80

Hvordan er det muligt ? hvordan var det nogensinde muligt ? Moses ved tornebusken, profeten Esajas i templet, der kendte sig som en mand med urene læber – og desuden for ung – de er rædselsslagne over kaldet. Hvordan går det til, at Gud får nogen sendt af sted ?

85

Ja, fortrøstningen, frimodigheden kommer fra dette: frygt ikke ! Det ord af Vorherres mund fejer alle gustne overlæg, al betænkelighed og fornuftighed til side. Frygt ikke, det er Vorherre selv, der taler til dig. Hvor det høres, ja, der udbreder Gudsriget sig, selvom de, der hører det, ikke er helgener eller troshelte i nogen tidsalders betydning af ordene. Hvor det høres, der blomstrer tegnene alle vegne, tegnene på Guds gavmildhed, gudsrigets overdådighed, – alle disse både, fyldt af fisk, alle disse kar med vand, der bliver til vin, alle disse kurve af brød, der bliver til overs efter et såre magert måltid i en ørken. Tegnene på gudsriget.

95

Det er muligt, fagfolk kunne markedsføre kirken bedre og den kunne gøres mere synlig og selvfølgelig kan og skal vi alle gøre vort arbejde bedre, – men det er ikke alle disse anstrengelser, kirken lever af, og det skulle vi nok huske lidt mere på. Aldrig har kirken bekymret sig så meget for sig selv og talt så meget om sig selv og så lidt om Vorherre som i dag. Skulle det mon hænge sammen med, at man undervurderer Vorherre og overvurderer sig selv, – at man går og tror, at når der ikke mere er nogen, der er så vel oplærte i Guds ord og så trofaste i forholdet til Guds ord og holder så godt fast i det som vi, ja, så er der ikke mere nogen kirke, for hvad skal Vorherre dog stille op ? Hvem er det, der har været

100

105

trofast, hvem er det, der har holdt fast ?

110 Var det Peter og de andre apostle ? var det apostlenes mange efterfølgere ned
gennem tiderne – dem vi har hørt så mange smukke historier om, men også så
mange mindre smukke ?

115 Eller er det til syvende og sidst måske os, der har været så trofaste i efterfølgelsen
af Kristus ?

Nej, det var, når vi skal være nøgterne, aldrig andre end ham selv, det hele afhang
af.

120 Hans er sølvet hans er guldet
Mer end guld hans kærlighed.
Den er himmelglans i muldet,
Den skal vi forklares ved.

125 Det er i lyset af hans troskab vort liv fanger himmelglans. Det er alene i kraft af
hans troskab, hans evige kærlighed, ordet lyder til generation efter generation af
døbte: se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende. Amen.

Kilde

130 Manuskript tilsendt af Karen Horsens' søn, Rasmus Christian Olsen, og udgivet af Danske Taler med
tilladelse fra Rasmus Christian Olsen.

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

135 5. søndag efter trinitatis, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/karen-horsens-praediken-5-sondag-efter-trinitatis>

140